

на назхритѣ, които сж дошли на ангаря или на господарски сюзентъ; въ рѣцѣтъ си тѣ носятъ хипопотамови нагайки и французски камшици. Мюдюритѣ само и само подканятъ:

— Хайде, момчета, хайде! Валията ще ни поблагодари и вашитѣ подвизи ще достигнатъ до ушитѣ на падишаха. Хайде, момчета!

— Юзбашиитѣ получаваха заповѣди, отиваха нѣколко раскрача напрѣдъ, връщаха се и даваха на началството си рапортъ съ поклони, безъ да говорятъ нито дума, защото тѣ до огъня не дохождаха. Имаше тамъ имами, съ бѣли и зелени чалми, и дервиши съ калпаци и съ черви гугли. Тѣ викаха и рѣвяха: „Аллахъ! ху, ху, ху! Въ запрѣтнати до плѣшитѣ рѣцѣ тѣ държатъ ножове и сж готови да се хвърлятъ въ сѣчь. Бѣше тамъ и английскій консулскій агентъ съ драгоманина. На юзбашиитѣ е заповѣдано да сдържатъ имамитѣ и дервишитѣ, за да не подадхтъ поводъ за нота относително фанатизма. Старшиятъ каймакаминъ отдаде строго този приказъ, и като се приближи при консулскій агентъ рече му съ усмивка-

— Всичко по правото, спорѣдъ танзимата, на френски бичимъ. И вѣзта велика падишахиня имаше сжщо такива неприятности въ Индия; тя тоже не жалѣяше бунтовниците.

Джонъ Буллъ одобрително кимна съ глава.

— Само да не викатъ французитѣ; сами тѣ сж бунтовници и сж готови да се застъпватъ за бунтовниците по цѣлий свѣтъ. Ний ще ви защитимъ; само дѣйствайте бързо и рѣшително, както ний въ Индия. Ний сме съ васъ!

Каймакамина едвамъ че не направи мюсюманско преклонение прѣдъ английскійтъ християнинъ.

— Не ме забравяйте, високопоставеній господине. Авъ тридесетъ години служа на правителството, а пакъ нѣмамъ още нито меджедия, нито османие, при това и чинътъ ми не е голѣмъ. Възшиятъ посланникъ—малкыйтъ падишахъ, може да направи всичко, което поиска.

Дженъ Буллъ се зачерви отъ удовольствие.